

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **avečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o znanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 28. aprila.

Bodoči zgodovinar se bode jako čudil, preiskavajoč, kako se je razvijala zgodovina od poslednje vojne na Balkanu. Rusija je s svojimi vojskami osvobodila Bolgarijo. Nad sto tisoč ruskih vojakov je krvavelo za osvobodjenje bolgarskega naroda. Ravno tako se ima tudi Srbija in Rumunija zahvaliti za svojo samostojnost in nezavisnost največ ruskemu meču. Ko se ne bi bila Rusija potegnila za Srbe, bili bi Turki znova lahko podjarmili srbski narod. Vsakdo bi bil sodil, da bodo te države hvaležne Rusiji za skazane dobrote in se bodo vedno ravnale po njenih željah. Toda prišlo je drugače, in stvari so se za Rusijo in slovanstvo neugodno zasukale.

Že Berolinski kongres je mnogo škodoval slovanske stvari. Kolikor se je dalo, prikrajšal je ruske pridobitve, dovolil je pa celo pridobitve državam, ki so prejšnje boje na Balkanu mirno gledale, o katerih je pa mislil, da bodo ovirale utrjenje ruskega upliva na jugu. Posebno Anglija si je prizadevala, uničiti sad ruskih zmag. Podpirala jo je

vsaj neposredno Nemčija. Knez Bismarck igral je na kongresu čudno ulogo. Na videz se je Rusom prijaznega kazal, v resnici je pa podpiral Anglijo. Rusija, videvši, da so vse velevlasti proti njej, morala se je v marsičem udati. Tako se je razkosala in pomanjšala Bolgarija in z osnovo Vzhodne Rumelije hotel se je Rusom zapreti pot do Carigrada.

Veljava Rusije je pa poslednja vojna v zvezi temu jako povzdignila. Evropa je spoznala njeno moč. Bismarck je spoznal kako mogočnega soseda da ima zedinjena Nemčija. Skrbelo ga je, kaj če se ta slovanska vlast bolj okrepi, zlasti s tem, da si utrdi svoj upliv na slovanskem jugu. S tem bila bi postavljena meja širjenju nemštva in njega upliva proti jugu in vzhodu. Rusija bi utegnila ošabnej Nemčiji nevarna postati. Ta zviti državnik je od takrat vedno Rusom ovire delal, če tudi se jim je jako dobrikal.

Prvo njegovo delo, ki je bilo naperjeno proti Rusiji, bila je avstro-nemška zveza. Mi avstrijski Slovani se nikdar nesmo prav veselili te zveze, če tudi želimo srečo in moč avstrijske državi, kajti videli smo, da je njen namen bil naperjen proti slovanstvu in proti Rusiji kot njega predstavljenci. Nadalje je ta zveza kolikor toliko ponižala našo državo, ker je nekako podredila naše cesarstvo Nemčiji, kar mora žaliti vsacega pravega avstrijskega rodoljuba. Vnanja politika naše države se ne odločuje več na Dunaji, ampak v Berolinu. Pri vsakem važnejšem vprašanju čakajo naši diplomati, kaj porече Bismarck.

Sedaj je bila Bismarcku prva skrb, da uniči ruski upliv na Balkanu. Postopal je kaj previdno. Marsikje se še videlo ni, da roka nemškega kancelarja karte meša. Delo mu je večkrat opravljal hote ali nehote ta ali ona velevlast, on je vsa stvar le malo naprej tiščal. Muogokrat pa še to ni bilo vidno in svet se je čudil, da Bismarck kar molči, če tudi se svetovno važni dogodki dogajajo. Kakor se je pa pozneje pokazalo, pa vendar njegova politika ni bila tako pasivna.

Prva skrb vseh slovanskih nasprotnikov je bila, Rusiji zgraditi pot do Carigrada. To mesto ima po svojej leži in po zgodovinskih tradicijah ve-

liko svetovno važnost, posebno važnost pa ima še za pravoslavni svet. O važnosti tega mesta bodemo morda pri priložnosti še kaj več spregovorili. Rusija iz raznih vzrokov ne želi, tega svetovnega mesta prisvojiti si, a v njenem interesu in v interesu vsega slovanskega in pravoslavnega sveta je, da Carigrad pride v slovanske roke in da bodo možje vladajoči v bodočnosti na Zlatem rogu prijazni Rusiji.

To sta spoznali Nemčija in Anglija in napejnali sta vse sile, da se kolikor je moč oddalji ruski upliv od Carigrada, dobro vedoč, da s tem ne oslabita le Rusije, ampak vse slovanstvo. Prizadevali sta se tembolj, ker ima Carigrad tudi jako veliko važnost za trgovino.

Ker pa ni lahko niti Nemčiji, niti Angliji prisvojiti Carigrada, ali pa ondu osnovati novo državo, ki bi bila njima udana in nasprotna Rusiji, prizadevali sta se kolikor se da okrepiti, staro sovražnico slovanstva in krščanstva, Turčijo. Nemčija je poslala v Carigrad več visokih častnikov, da reorganizirajo turško vojsko in sploh je vse storila, da razprostre svoj upliv na prekrasnih obalah Bospora. Nemčija pridobila si je tam kmalu silno veljavo, zlasti sultan jo jako čisla in povprašuje v važnih zadevah nemško veleposlaništvo za svet.

S tem pa Nemčija še ni dosegla svojega smotra, da si je utrdila svoj upliv v Carigradu. Turčija je že onemogla in vsi diplomatiški zdravniki jo ne otmo pogina, vsa njih umetnost utegne jej le nekoliko podaljšati življenje. Trebalo je tedaj druge mlajše države, ki imajo več moči življenja v sebi, pridobiti na svojo stran in jih odvrniti od Rusije. To se jej je deloma tudi posrečilo.

V Srbiji, Bolgariji in Rumuniji je mnogo častihlepnih in dobičkaželjnih politikov in to so bili dobro orodje vsem nasprotnikom slovanstva. Kralj Milan je jako neznačajen in častihlepen. Dolgo je hrepenel po kraljevej kroni. S tem, da so ga povzdignili v kralja, dobili so ga sovražniki slovanstva popolnem na svojo stran. Politiki v mladej državi so jo kmalu zavozili na napačna pota. Milan poklical je na vladno krmilo neznačajneže, kateri so le iskali dobička. Avstrijski, ali prav za prav nemški upliv je tam popolnem spodrinil ruskega.

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Peto poglavje.

(Dalje.)

Tako sta ti dve osebi nastopili svojo službo. drugo je bilo samo še denarstveno vprašanje. Gospa Nortonova se je, kar to zadeva, svoje oblasti kolikor možno izdatno posluževala, strogo držeč se vsprejetih naročil. Na ta način so se v kratkih dveh mesecih dovršili pravi čudeži in pohiše Scottovih je bilo popolnem in brez napake urejeno.

Ko so torej gospod Scott, Suzanka in Betina v dan 15. aprila l. 1880., popoldne ob polu petih na kolodvoru Saint-Lazare stopili iz brzovlaka, prišedšega iz Havre-a, vzprejela jih je gospa Nortonova z naslednjimi besedami:

„Vaš voz vas čaka pred kolodvorom in zraven voziček za otroke in omnibus za služabništvo. Vsi trije vozovi imajo vaše znamenje, vozijo jih vaši kočijaži in v nje so vpreženi vaši konji. Vaše stanovanje je Rue Murillo št. 24 in tu imate jedilni list prvega vašega obeda. Pred dvema mesecema

povabili ste me k njemu, prišla bom in se drznila še petnajst družih oseb privedi s sabo. Skrbela sem namreč za vse, celo za goste . . . Sicer pa bodite mirni, vse poznate, vsi spadajo mej naše skupne znanice . . . Nocoj bodemo torej takoj mogli poskusiti izbornost vaše kuhinje.“

Gospa Nortonova izročila je po tem ogovoru gospé Scottovej majhno z zlatom obrobljeno karto, na katerej je bilo tiskano: „Jedilni list obeda dne 15. aprila l. 1880“ in spodaj: „Consommé à la parisienne, Saumonées à la russe“ itd.

Prvi Parižan, ki je imel čast in veselje pokloniti se krasoti sester, bil je majhen, petnajstleten kuhinjski pomagač. V svojej belej opravi, s košaro na roki, je baš takrat dirjal mimo, ko si je kočijaž gospé Scottove skozi zmešnjavo vozov skušal napraviti gaz z dvorišča. Kuhinjski pomagač se je ustavil na tlaku, debelo pogledal sestri ter jima naravnost v obraz zagnal začuden „saperment!“

Ko je gospa Recamier videla, da jej lasje postajejo beli in da se jej prve brazde kažejo na obličji, dejala je nekej prijateljici:

„Zdaj si nič več ne smem domišljevat. Od tistega dne, ko se dimnikarski dečki več ne ustavljajo po ulicah, ter ne gledajo za mano, vedela sem, da je zame vsega konec.“

Mnenje kuharčkov v takih slučajih baš toliko velja kot mnenje dimnikarčkov . . . Za Suzanko in Betino torej še ni bilo vsega konec. Baš nasprotno: njima se je vse še le začinjalo.

Pet minut pozneje peljal se je voz gospé Scottove s svojimi krasnimi konji v počasnem diru po boulevardu Hausmann. Pariz je imel dve Parižanki več.

Uspeh, ki sta ga priborili gospa Scottova in miss Percivalova, bil je nenaden, odločilen, premagujoč. Saj pariške krasotice neso tako natanko urejene in razvrščene, kakor londonske „beauties“. One svojih podob niti ne dajo razglašati po ilustrovanih časnikih, niti prodajati pri fotografijah, a vendar je vedno nekova izborna družba kakih dvajsetih dam, v katerih je posebljena pariška gracija, eleganca in lepota, dame, katere, kakor starajoči se generali, po deset do dvanajstletni službi stopijo v reservo.

Suzanka in Betina bili sta takoj vsprejeti v to družbo in sicer že čez štiriindvajset ur. Da, niti tako dolgo ni trajalo, kajti vse to se je vršilo tisti dan po njiinem dohodu od osme ure zjutraj pa do polnoči.

Mislite si majhno čarobno igro v treh dejanjih, koje uspeh je od podobe do podobe večji :

Srbski narod ostal je sicer še vedno hvaležen Rusiji, a njegov glas se ni slušal, svobodno izražanje javnega mnenja se je zatrl z raznimi prisilnimi sredstvi. Vohunstvo se je take razširilo, da prijatelj svojemu prijatelju ni več zaupal. Kdo se je brigal za to, da je država vedno bolj ležala v dolgove. Može, ki so bili na krmilu, so se le veselili, če je kaj priletelo v njih žepe ali pa kak red na njih prsi, države, ki so bile nove pokroviteljice Srbije, so pa tudi bile vesele, če je gmotno propadala, ker je s tem le zavisejša postajala.

Rumunski in bolgarski vladar sta Nemca po rodu in mišljenji, tedaj ni čuda, da pospešujeta nemški upliv na Balkanu. Da je Rumunija morala Besarabijo zopet odstopiti Rusiji, to so porabili klevetniki Rusije, da so Rumuni odvrnili od Rusije in tako slednjo odločili od Balkana. To je bilo tem ložje, ker Rumuni neso Slovani in se boje, da ne bi utonili v slovanskem morju.

Bolgarski knez je jako častihlepen pustolovec. Njegova največja želja je bila, da bi se popolnem osvobodil ruskega upliva, da bi mogel sam delati, kar bi hotel. Ker sam tega ni mogel, vrgel se je v naročje Anglije, Nemčije in celo sovražne Turčije. Da bi pa mogel izvesti svoje hudobne nakeve, trebal je popularnosti.

Bolgarski narod je že dolgo hrepenel po zjedinenji. To je Battenberžan porabil v svoj prid in proglasil je podpiran od Anglije zjedinenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije proti volji slovanske Rusije. Njegovega dela nekatere evropske države sprva neso hotele priznati, ker so menile, da je delo Rusije. Turčija sama je protestovala proti združenju, in bila bi poslala celo svoje vojake v Rumelijo, ko bi se ne bilo mnenje evropske diplomatije tako hitro Battenberžau ugodno spremenilo.

Ko se je zvedelo, da knez postopa proti volji Rusije, takoj je Bismarck poskusil balkanske dogodke porabiti v svoj prid, to je proti Rusiji. Videl je, da bode združena Bolgarija močen jez proti ruskemu uplivu na Balkanu. Na konferenci v Carigradu je Nemčija sicer podpirala Rusijo, na skrivnem je pa dajala potuho Battenbergu. Nemški veleposlanik v Carigradu svetoval je Turčiji, da naj spravi kolikor more vojakov vkupe, da zabrani ustajo v družih provincijah, nov položaj v Rumeliji naj pa pripozna. Tega nemškega sveta se je tudi držala Turčija.

Morda se bode kdo čudil, da Nemčija, če je imela tolik upliv v Srbiji in Bolgariji ni zabranila bolgarsko-srbske vojske. To je pa čisto naravno. Nemčija se v prvi vrsti prizadeva oslabiti moč slovanstva. To pa najlože doseže, ako se razpor zaseja mej posamične slovanske narode po znamenem načelu „divide et impera.“ Srbsko-bolgarska vojna jej je zategadelj bila jako povoljno sredstvo. Sovraštvo, ki se je zasejalo mej Srbe in Bolgare, bode dolgo razjedalo kakor črv slovansko deblo.

Vsled ugodnega izida bolgarsko-srbske vojne je knez v deželi precej popularen postal, zlasti pa je znal narod pridobiti na svojo stran z jako gromovitimi frazami, kakor „Bolgarija bode združena, ali bodo pa moje kosti počivale v tej zemlji.“ Priprost bolgarski narod, ki ni posvečen v politične tajnosti, pa tudi ne ve, da njega vladar ne postopa

Prva podoba: Zjutraj ob desetih ježa na izprehod v Bois de Boulogne, v spremstvu tistih dveh mičnih iz Amerike pripeljanih konjarčkov.

Druga podoba: Ob šestih popoldne izprehod po javorjevem drevoredu.

Tretja podoba: Zvečer ob desetih obisk opere v loži gospe Nortonove.

Novodošli dami je tistih trideset ali štirideset oseb, katere so kot nekakšno skrivnostno sodišče v imenu celega Pariza oddajale svojo nepreklicljivo razsodbo, takoj opazilo ter po zasluženi ocenilo. Teh trideset ali štirideset oseb ima zdaj pa zdaj svojo trmo, da kakšno nedvomno grdo damo razglasi za „krasno“ in to je dovolj, kajti od tiste ure se grda dama res zdi „krasna“. Lepoto sester so soglasno pripoznali. Zjutraj občudovali so njiju milobo in odlično elegantnost. Popoldne so soglasno pripoznali, da stopata krepko in ozbiljno, kakor dve boginji, in zvečer se je vse na jeden glas čudilo idealni krasoti njiju pleč. Partija je bila dobljena. Ves Pariz je zdaj sestri gledal z očmi tistega kuhinjskega pomagača z Amsterdamske ceste; ves Pariz je za njima klical „saperment!“ seveda z varijacijami in opisi, katere predpisujejo društveni običaji. (Dalje prih.)

v zmislu Rusije. Može, ki so na krmilu, je pa želja po slavi tako preslepila, da ne vidijo, da delajo v škodo domovine.

Kako daleč utegne pripeljati taka politika, pokazalo se je dobro v Bolgariji. Knez in njegova vlada sklepata zvezo s Turčijo, z ono Turčijo, ki je toliko stoletij zatirala bolgarski narod in ga še sedaj zatira v Makedoniji. Ni dolgo tega, ko so razni bolgarski listi prinašali obširna poročila o turških grozovitostih v tej deželi.

Sovražnikom slovanstva seveda ugaja, da se Bolgari bratijo s Turki, ker vsled tega mej njimi vedno gine slovanska zavest. Knezu bolgarskemu se je res posrečilo, da je iz Bolgarije napravil „Battenbergien“, kjer je nemški upliv merodajen. Bismarck je dosegel vsaj deloma, kar je želel, to je nemški upliv od Hamburga do Carigrada, „Deutsch von Hamburg bis Konstantinopel.“ Ta upliv se pa utegne še bolj utrditi, ako se knez bolgarski proglasi za kralja in raztegne svoj upliv na Rumunijo, to je z njo sklene kako zvezo, katere ost bode obrnena proti Rusiji.

Naloga slovanske Rusije je pa, razdreti te nemške spletke in razdreti jih mora poprej, predno pride do velikega krvavega in odločilnega boja mej nemštvom in slovanstvom. Njeno delo je težavnejše, nego je bilo 1877 leta. Tedaj je imela boj z očitnim sovražnikom, sedaj se pa mora boriti proti skritim zavrtnim sovražnikom, proti zvižacem in lažem. Njen boj bode pa, kakor se nadejamo, uspešen, kajti slovanska zavest mej Srbi in Bolgari še ni izumrla, zlasti mej prostim narodom ne, upliv tujstva okužil je le višje kroge, narod je pa še po večjem zdrav in prišel bode čas, ko bode pokazal, da še vedno čuti hvaležnost Rusiji osvoboditeljici in mu bije srce za sveto slovansko stvar.

Da je temu tako, se je nedavno pokazalo v Srbiji, ko je imel priti Ristić na krmilo. Po vsej deželi bilo je navstalo veliko veselje in deputacije so že bile na potu, da pozdravijo Ristića. Nasprotnikom slovanstva se je posrečilo prepričati sedaj tak prevrat v Srbiji, a v bodoče se pa jim ne bode več. Kralj Milan se že sedaj more opirati samo na vojsko, kdo ve, ali mu ta ostane verna, saj izhaja iz naroda, onega naroda, kateremu je njegova roka usekala tako globoke rane.

Pa tudi v Bolgariji je močna stranka, ki deluje proti knezu. Že v vladne kroge prodira prepričanje, da se knez ne bode mogel obdržati, ako se ne spravi z Rusijo. Slednja bode pa od njega zahtevala, da jej da zadostna jamstva, da ne bode delal proti njeni volji. Tako se utegne razdreti vse, kar so snovali sovražniki slovanstva proti Rusiji in Jugoslovani bodo po mnogih bedah za jedno skušnjo bogatejši.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. aprila.

Več članov srednje stranke gosposke zbornice nekda namerava izdelati nov **jezikoven predlog**, ki bi dajal nemščini še večje pravice, kakor Scharschmidov. Mej temi člani je tudi baron Conrad. Da bi ti gospodje res radi nemščini zagotovili bog ve kake prednosti, prav radi verjamemo, a nadejamo se, da bi se za njih načrte ne dobila večina v zbornici poslancev, četudi v poslednjem razmere za Slovane neso najboljše. Nemški konservativci bi namreč tudi radi kake prednosti priborili nemščini, in slovanski poslanci jim bodo morali v tem marsikaj privoliti, kakor se je izrazil grof Dzieduszycki proti nekemu sodelavcu „Politike“, da se popolnem ne odločijo od desnice.

O kmetiskem gibanju v **Galiciji** se nič posebnega novega ne poroča. Večina poljskih listov bi rada krivdo odvrnila od zlahte. Zato trdijo, da je to delo ruskih agitatorjev. Ker je gibanje večinoma le v čisto poljskih in katoliških krajih, njih trditvam nikdo verjeti ne more, kajti ni misliti, da bi v takih krajih Rusija poskušala kake agitacije. — Več Krakovskih volilcev namerava poslati deputacijo k cesarju, da se bode pritoževala radi nepostavnega postopanja in strašnih zlorab od strani poljske zlahte pri dopolnilnih državnozbornskih volitvah v Krakovem 15. in 16. t. m. Deputacija bode poslala vladarja varstva proti nezakonitemu pritiskanju javnih funkcionarjev.

Pravosodni minister baron Pražak prišel je v soboto ob 12. uri popoldne v Splet, kjer so ga vsprejeli načelnik okrožnega sodišča, okrajni glavar in mestni župan. Ko je ogledal Spletske znamenitosti, odpeljal se je v Metković od tam po železnici v Mostar. V ponedeljek se je vrnil v Metković ter odpotoval v Dubrovnik.

Vnanje države.

Nedavno smo poročali, da je upanje, da se kmalu ustanove prijateljski odnošaji mej **Srbijo**

in **Bolgarijo**. Ta stvar je pa nekoliko drugačna. Le Grška je skušala sprijazniti Srbijo in Bolgarijo, da bi združila balkanske države proti Turčiji. Njeno posredovanje je pa bilo neuspešno, ker nobena teh dveh držav ni hotela storiti prvega koraka in prositi druge, da se obnove prijateljski odnošaji.

„Moskovskija Vjedomosti“ trdijo, da se bode v Livadiji odločila osoda **Bolgarije**. „Sovremennija Izvestija“ pišejo, da bi ruske čete zasele Bolgarijo, kakor so angleške v podobnem slučaju Egipt. Razen upitja inozemskih listov Rusiji ne preti nikaka nevarnost. Položaj na Balkanu zahteva, da Rusija energično poseže vmes in zato je sedanjí trenutek jako ugoden.

S tem, da je **Grška** objavila, da je pripravljena razorožiti, še grško vprašanje ni rešeno. Bavile se bodo z njim velevlasti. Francija bode gotovo predlagala, da se privoli Grkom kako povečanje njih ozemlja. Podpirala jo bode pa tudi Rusija. Vsi ruski vladni listi pišejo poslednji čas jako prijazno za Grke. Grška se je udala, ker je videla, da se velevlasti ne mislijo več šaliti. 7 oklopnih bilo je že iz Sudskega zaliva odpuljo v Pirej. — Demobilizovanje vojske se je že odredilo.

Tudi na **ruskem** Poljskem se prikazujejo izgredi mej kmetiskim prebivalstvom. Blizu Perina so kmetje gozd poljskega veleposestnika proglasili za svojo lastnino. Posekali so 20.000 dreves in jih zvozili domov. Nad 600 kmetov prišlo je zaradi tega v sodniško preiskavo.

Vest, da je **Hazarški** sultan ukazal pomoriti vse člane znanstvene ekspedicije grofa Pora, je **italijanski** vladi kaj neprijetna. Volitve za zbornico so razpisane in opozicija bode porabila ta slučaj, da bode na volilnih shodih ložje grajala vladno kolonijalno politiko. Domačinov, ki so spremljali ekspedicijo, pa neso pobili. Evropecev v Harraru tudi neso pobili, ampak samo zaprli so jih. Mej zaprtimi je le jeden Italijan, trgovec Sacconi.

V 2. dan maja bode v Parizu volitev jednega poslanca za **francosko** zbornico, ker je Rochefort odložil prostovoljno svoj mandat. Dozdej so za to volitev postavili že dva kandidata, socialističnega časnikarja Roche in radikalca Gaulier. Prvi je zaprt, ker je v Decazevillu delavce šuntal k izgredom. Pariški mestni svet je sklenil s 34 proti 6 glasom prositi vladno, da bi ga spustili iz zapora, da bi mogel agitovati pred volitvijo, ker sicer se mu kratijo državljanske pravice.

Ker so se štrajki jako razširili v **Belgiji**, sklicala je vlada zopet milico, katero je že bila poslala na dopust.

Tudi pri volitvah za senat je **španska** vlada zmagala s svojimi kandidati. Voljenih je 136 vladnih privržencev, 26 konservativcev, 4 republikanci, 4 privrženci Romera Robleda, 2 kandidata dinastične levice in 8 nezavisnjakov.

Angleški radikali bi podpirali Gladstonove irske predloge, ko bi se le Irci popolnem ne izklučili iz angleškega parlamenta. Najbrž se bode vlada udala željam radikalcev. To zahtevo radikalcev je John Morley na nekem shodu v Newcastlu jako odločno pobijal. Po njegovih mislih ne boče lahko določiti, pri katerih zadevah naj se Irci udeležujejo zborovanja irskega parlamenta, pri katerih pa ne. Ako Irci ostanejo v parlamentu bodo le ovirali uspešno delovanje. Kadar se bode njim umestno zdelo, vrgli bodo angleško ministerstvo. Postavodavni zbor v Dublinu bi oslabil, ako bi se najboljši irski politiki pošiljali v angleški parlament, slednji bode pa demoralizovan.

Angleška vlada ni pritrdila načrtu Muktar paše o reorganizaciji **egiptovske** vojske. Ta načrt se jej zdi preobširen in po njenih mislih meri na to, da bi Egipčani zopet pridobili Sudan, s čimer se pa ne strinjajo v Londonu. Po vladnem mnenju ni na meji treba več kakor 12.000 mož in bi se angleški častniki ne smeli popolnem izriniti iz egiptovske vojske. Londonska vlada je izjavila željo, da bi Muktar predelal svoj načrt.

Dopisi.

Iz Rusije 10. aprila st. št. [Izv. dop.] V nekaterih zagranicnih časnikih razprostranjali so se poslednje dni neprijetni glasi glede del anglo-ruske razmejevalne komisije v Afganistanu. Oficijozni časnik „Journal de St. Petersburg“ misli, da so ti glasi delo burze in likvidacijskih operacij, da pa so razmere mej obema komisijama najboljše in da imajo člani komisije od svojih vlad ukaz, nadaljevati razmejevanje tudi v slučaju raznoglasij mej seboj, katera naj po končanem delu predložita vsaka svojej vladi.

V Carigradu sta prišla navskriž ruski poslanik in vselenski pravoslavni patrijarh. Uzrok temu je, da je vselenski patrijarh potrdil razvod (Ehescheidung) sina ranjkega kancelara kneza Gorčakova, Konstantina Nikolajeviča, s soprogo kneginjo Marijo Gorčakovo. Ta postopek carigrajskega patrijarha sestavlja sedanjo „zlobo dne“ in v turške stolici pišejo o njej vsi časniki; grški in njih seveda govore, da je imel patrijarh pravico ločiti prepirajoča se soproga, turški pa napadajo patrijarha, da je raz-

žalil versko čuvstvo sto milijonov pravoslavnikov. Da je Turkom pravoslavnikov toliko mari, kakor meni lanski sneg, to je očitno, no ker znajo, da bo kašo, ki jo je zavaril patrijarh, nazadnje vendar morala hlebiti turška vlada, hote že zanesprej zvaliti s sebe vsako odgovornost. Čudno je res, kako je patrijarh mogel umešati se v cerkveno zadevo, ki pripada v sodstvo ruskega svetega sinoda.

Kneginja Gorčakova ustopila je v zakon s svojim možem pred 18 leti in ima troje otrok. Poročila sta se v ruske cerkvi v Parizu. Kneginja Gorčakova je hči bivšega moldavskega „hospodarja“ kneza Sturdze. Nedavno je kneginja poslala pariškega odvetnika k patrijarhu s prošnjo, naj jo z možem loči. Kot zakonni uzrok navaja „soprozsko nevernost“, priči sta dve hišini kneginje. Patrijarh je to zadevo izročil sovetu metropolitov; pet iz njih je bilo proti razvodu, pet pa za razvod in na njih stran je stopil patrijarh in izrekel razvod ter izdal dotični ukaz. Ker je bil zakon osvečen ruskim svečenikom in sta soproga ruska poddanika, morala bi in imela bi pravico razvesti jih samo ruska hierarhična vlast, kajti ruska cerkev je avtokefalna, to je nezavisna od vselenskega patrijarha. Tako je sodilo pet mitropolitov, drugi pa so bili takega mnenja, da ruski sinod je zastopnik patrijarha v Rusiji, za predeli Rusiji pa da so vsi pravoslavni podčinjeni jurisdikciji vselenskega patrijarha, kateri češ, da je glava pravoslavija.

Taka uzurpacija glavenstva pravoslavne cerkve je važnejša, nego se kaže na prvi pogled. Po učenju pravoslavne cerkve so vse posamezne cerkve avtokefalne, t. j. samostalne, nezavisne, tako ruska, grška, srbska in druge v svoji jurisdikciji; nazvanje vselenski patrijarh (patriarchos oekumenikos) je torej brez značenja in bolj zgodovinsko; tako se je nazivalo i drugih pet patrijarhov do razdeljenja zapadne in vstočne cerkve. Glava cerkvi je — Kristus, po učenju pravoslavnikov. Da se je najedenkrat objavil carigradski patrijarh za glavo cerkvi — to je torej protivno pravoslavnemu učenju. Sploh pa sedanji patrijarh dela stvari, ki jih je težko razumeti zdravo mislečemu človeku. Tako je svoje dni zaščital preganjanega srbskega mitropolita Mihajla, potlej pa je poslušal srbske klevetnike in se odločil proti mitropolitu, za kar je slednji napisal mu pismo, ki je bilo lansko leto natisneno v „Izv. slav. blagotv. Obščestva“, in v katerem srbski exmitropolit rezko obsoja nepravilnost sodnika-patrijarha. Govorili so tudi že, da patrijarh koketuje z Rimom in da deluje na to, da bi se cerkvi zjedini. Da o tem vsaj v Rusiji nihče ne misli, za to lahko jamčim, češ, živite vi, kakor hočete, a nas pustite v miru. Na čast ruskega pravoslavju moram reči, da renegatstva ni nikoli propagandoval in dotične pritožbe so goli izmisel Poljakov, ki v Rusiji hrbet prigibajo in se hlinijo, za to pa v zagranicnih listih toliko več klevečejo na Rusijo. Kdo jim more verjeti?

Ruski poslanik je že dvakrat energično terjal kopijo patrijarškega ukaza o razsodbi Gorčakovih, kakor tudi zapisnik o sejah in ukrepah glede te zadeve. Svet mitropolitov se izgovarja, da je k temu treba soglasja patrijarha, no poslaništvo energično zahteva in stvar se tako ne bode potlačila.

Ruški dopisnik „Mosk. Vjedom.“ svari rusko občestvo, naj ne veruje zjavljenem hvaležnosti in udanosti Bolgarov k Rusiji, da vse to ni iskreno. V Bolgariji da ni strank in ne politike; so samo šajke (čete). Rusiji se po navadi dobrika opozicija, no samo za to, da bi dobila oblast v svoje roke; verjeti tej ali drugej stranki bilo bi „neoprostiteljno lehkomišlje“. Zvest Rusiji je, češ, samo trpeči, prosti bolgarski narod. So tudi posamezni dostojni ljudje, no te se lahko prešteje na palce; največ poštenjakov je mej duhovenstvom in častniki; prvi imajo za seboj slavno prošlost, drugi pa nekoliko omike in discipline. Razen teh je v Bolgariji dobro le to, kar se je ohranilo iz prejšnjih patrijarhalnih časov. Bodočnost Bolgarije je samo v takim slučaju možna, ako se delujoči v njej zdaj elementi skoro izrujo. Ako se taka oblast v Bolgariji ne najde, mora priti od zunaj, in čim prej, tem boljše, konča dopisnik „Mosk. Vjed.“

Taisti časnik išče razjasnenja olimpijskega molčanja Berolinskih oficijozov o bolgarskem vprašanju; pri prvem odločnem hodu ruske vlade, tako se nadeja g. Katkov, Germanija pokaže svoje namere in takrat uvidimo, na čegavej strani je.

Rusija pa je nedavno spet jasno pokazala, da se z Bolgarijo ne misli šaliti; v rojstveni dan kneza Aleksandra predstavitelj ruske vlade ni prišel k sve-

čanemu bogoslužju in prapora ni vzdignil. To je silno osupnilo vse, posebno prosti narod in dopisnik „M. Vjed.“ je sam slišal, ko so ljudje govorili mej soboj, da knezu ne bo dobro, ker Rusija je nehala moliti zanj.

Kakor čitam v „Grazdaninu“, ki sicer veliko nepotrebnega govori, ki pa je, zaradi zvez kneza Meščerskega z visokopostavljenimi osobami, navadno dobro poučen, posvetovali so se te dni ministri pod predsedstvom ministra notranjih zadev, o važnih premenah gubernske in ujezdne administracije. Minister notranjih zadev je predlagal, pomnožiti gubernatorsko oblast, približati zemstvo bolj k tipu vladnega instituta, pustiti policijo v rokah izpravnik in razširiti polnomočija ujezdnega predvoditelja dvorjanstva glede zemskega gospodarstva. O značenju zemstva in njega delokrogu hočem Vam pisati v posebnem „pismu“ te dni.

V vašem cenjenem listu čitam o mučnem položaji studentov slavistov na Dunaji, odkar je prof. Miklošič honorarnim profesorjem. Tudi v Moskovskem vseučilišču se ne godi boljše, ker ne morejo najti naslednika profesorju slovanske filologije, umršemu Duvernois. Na njega mesto bo naznačen ali lektor ruskega jezika v Varšavskem vseučilišču Kovalevskij, ali pa privatdocent Kijevskega vseučilišča Snegirjev. Ako bo naznačen Kovalevskij, pojde na njega mesto v Varšavo ali P. A. Syrku (Maloros), ali pa g. Sokolov, ni prvi ni drugi nema učene stopinje. Vidite torej, da slavistov je povsodi malo, ako ne štejemo raznih plagijatorov in „lže-profesorjev“ slovanske filologije. Krutorogov.

Domače stvari.

— (Gospod Božidar Raič) pripeljal se je včeraj zvečer z Dunaja v Ljubljano in stanuje pri svojem bratranci g. prof. Raiči Dal Bog, da bi se mu na domačih tleh zdravje kmalu zboljšalo.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v četrtek 29. dan aprila 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila predsedstva. II. Volitev podžupana. III. Volitev stalnih osem odsekov mestnega odbora. IV. Dopolnilne volitve v posebne odseke in komisijone. V. Finančnega odseka poročilo 1. o računskih zaključkih a) mestne posojilne zaklade, b) mestne klavnice za 1885. leto; 2. o skontiranju vseh blagajnic in fondov, s katerimi upravlja mestna občina, dne 3. marca letos. VI. Poročilo odseka za olupšavo mesta o napravi nove ograje nad stopnicami pred Tivolskim gradom in popravi stopnic.

— (Naš rojak prof. Bezenšek) podal se je o velikonočnih praznikih iz Plovdiva na potovanje v Carigrad in Malo Azijo. To je gotovo zanimiv pot, in nadejamo se, da bode preskrbel naš podlistek z lepim gradivom iz svojega potopisnega dnevnika. Vrne se še meseca maja zopet na svoje mesto, ker je dobil dopust samo za 3 tedne. V njegovem spremstvu sta dva Čeha, tudi profesorja v Južnej Bolgariji (brata Škorpil).

— (Majski advancement.) Mej vojaškimi zdravniki imenovani so mej drugim: dr. Jos. Uriel v Ljubljani štabnim zdravnikom; dr. Fran Košmelj in dr. Anton Starè polkovnima zdravnikoma prve vrste.

— (Zdravstvenih uradov) v Avstriji še nemamo, vender je upanje, da jih kmalu dobimo. „Wiener Med Pr.“ namreč piše, da vlada izdeluje zakon proti kvarjenju in ponarejanju živil (jedij in pijač). Važen del tega zakona bodo določbe o zdravstvenih uradih, kateri bodo imeli nalogo, dan na dan preiskavati jedi in pijače. Izvestno bode vsakdo te urade z veseljem pozdravljali, izimši nekatere krčmarje in prodajalce živeža, ki sedaj občinstvo s pokvarjenim in ponarejenim blagom sleparijo.

— (O izgredih v Kopru) se piše: Na Velikonočni ponedeljek priredili so častniki tukajšnjega lovskega batalijona v gostilni „Al vaporetto“ banket. Štirje vinjeni delavci hoteli so v salon. Častniki so jih zavrnil in sprijeli so se. Jeden častnik in jeden delavec lahko ranjena. Žandarmerija je delavce prijela in sodnji izročila, zaradi česar je bilo prebivalstvo vznemirjeno in bili so drugi dan po ulicah izgredi, katerim je poveljnik lovcev s tem konec storil, da se je mirozov (Zapfenstreich) prej nego sicer trolil.

— (Velikonočni prazniki) pretekli so v Ljubljani brez najmanjšega nereda, samo jednega moškega deli so v policijski zapor, da se je streljal. Drugače pa je bilo na Gorenjskem. V Želz-

nikih so se hudo tepli in sta dva teško ranjena. V Stari Loki pa so nekega topničarja, ki je bil doma na dopustu, smrtno ranili. Smrtno rano prizadel mu je Dolenčev iz Stare Loke, ki jo šele prišel iz ječe na Žabjaku. Pred odhodom je na Žabjaku sicer dejal, da ga ne bode nikdar več v te prostore, žal, da svoje obljube ni niti 24 ur držal.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Atene 28. aprila. Izvestje Havasovo: Odgovor na ultimatum odložen, ker hoče grška vlada poprej vedeti, ali vlasti še ostanejo pri svojem ultimatumu, ko je Grška njih svete vsprejela. Okrožnica grškim zastopnikom bode, pojasnujoč položaj, dokazovala, da ultimatum ovira svobodo vlade, katera pod pritiskom in pretnjo mejnarodnega brodovja razoroženje odklanja, katera pa bode, ako se jej puste proste roke vse lojalno izpolnila in razorožila, kakor se je Francoški nasproti zavezala.

London 28. aprila. „Daily News“ dobile telegram iz Aten: „Kraljev ukaz veleva, da se odpustita dva nedavno sklicana razreda reserve.“

Koper 27. aprila. Vsled izzivanja čvetero pijanih delavcev nastal je spor z vojaki in bilo je nekoliko lahko ranjenih. Čvetero delavcev so zaprli in vse potrebne ukrenili, da se mir ne moti.

Levov 27. aprila. Mesto Lisko že od včera zjutraj gori. Dosedaj pogorelo 280 hiš, škoda ogromna, telegraf ne posluje več, ker je poslopje pogorelo. Mestna in prostovoljna požarna bramba odpeljali sta se v Lisko. Dosedaj večja polovica mesta pogorela.

Atene 27. aprila. „Agence Havas“: Delyanis bode danes na ultimatum velesil tako odgovoril, da se bode skliceval na odgovor, ki ga je dal na Freycinetov telegram in poudarjal, kako se je Francoski nasproti zavezal, da se bode demobilizovalo. Zastopniki drugih vlastij čutijo se razžaljene, ker se Grška ni udala iz spoštovanja do velesil samih, ampak le na prigovarjanje Freycineta.

Razne vesti.

* (Ruski car,) ki je kakor znano, precej obilega života in bi rad malo shujšal, sklenil je, kakor se iz Berolina piše, poskusiti Schweningerjevo metodo. Poklical je slavnega Bismarckovega zdravnika, da dojde koncem maja v Peterburg.

* (Sam o mor.) Ustrelil se je včeraj na Dunaji na hodniku pri deželni sodnji bivši državni poslanec dr. Hanisch, ker je bil zatožen poneverjenja.

Tujci:

27. aprila.

Pri rojstvih: Zacharias z Dunaja. — Widakovich iz Grada. — Dr. Simpfert iz Celja. — Frankl z Dunaja. — Belec iz Celovca. — Janschitz z Dunaja.

Pri smrtih: Jungwirth z Dunaja. — Hanslovsky iz Zagreba. — Schindler z Dunaja. — Müller iz Kočevja. — Hell, Dachler, Garois z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. aprila	7. zjutraj	735.62 mm.	12.6° C	brev.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	733.19 mm.	20.4° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	733.31 mm.	12.8° C	sl. jz.	jas.	
Srednja temperatura 15.3°, za 4.7° nad normalom.						

Dunajska borza

dné 28. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 35 kr.
Srebrna renta	85 " 45 "
Zlata renta	114 " 40 "
5% marcna renta	101 " 35 "
Akcije narodne banke	878 " "
Kreditne akcije	289 " "
London	126 " 10 "
Srebro	— " "
Napol.	10 " 02 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 93 1/2 "
Nemške marke	6 " 72 1/2 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128 " 50 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 " 50 "
Ogrska zlata renta 4%	103 " 80 "
papirna renta 5%	95 " 05 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 " "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 " "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 " 50 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118 " 40 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 " 50 "
Kreditne srečke	100 gld. 179 " 25 "
Rudolfove srečke	10 " 18 " 75 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 116 " 40 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206 " 40 "

Plznsko uležano pivo.

Usojamo si s tem udano naznanjati, da se bo točarenje našega uležanega piva pričelo v 1. dan maja t. l.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWIY,
Annenstrasse 19.

(288-1)

Več izvoženih voz, mej njimi
jeden „Landauer“
se po ceni proda (294-1)
v Igriških ulicah št. 8.

Semena
velikanske pese, detelje,
raznih trav in sočivja
prodaja sveža (180-16)
PETER LASSNIK v LJUBLJANI.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoške trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanji krvi, oslabiljenji, diarrihce in rekonvalescenci z izrednim vpehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko ima (656-26)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.
Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.
Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

Ponudbe (292-1)

Radix Belladonna

(posušene korenine volčjih jagod) in drugih sestavin, katerim se mora pridejati uzorec, prejema
Friedrich Schneeberger, Graz.

Ob Prulah ležeče

Marijno kopališče

odpre se v 1. dan maja.
Izdajali se bodo tudi naročilni listi na kopeli v lesenih in kamnitih banjah.

K mnogoštevilnemu obisku vabi uljudno

(291-1) Josipina Ziakowski.

MENJALNICA KORDIN & SCHMITT,

Ljubljana, Pred škofijo h. št. 4,
priporoča se za kupovanje in prodajo vsakovrstnih državnih in industrijalnih papirjev, akcij, obligacij, srečk, valut, zlatih in srebrnih denarjev, eskomptuje žrebane, še ne zapale obligacije in kupone.

Predplače (275-2)
na efektne promese za vsa žrebanja.

Umetne (50-25)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem americkem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanje in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Restitucijski fluid

pomnoženi, tudi
konjski cvet

imenovan,
rabi za drgnenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušeni živinozdravniki in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izborn skušen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepičen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju vztrajnega in pogumnega, zabrajuje otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenju) po kakem trudalnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdravilno sredstvo pri pretegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi t. d., otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, tiščanji od sedla in oprave, pri sušici t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hihah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld.,
5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.
Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (655-26)

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Zaloga Graškega piva.

Izvrstno, priznано najboljšje

marčno pivo

iz pivovarne

Fran Schreiner-ja & sinov v Gradci

pri (290-1)

M. ZOPPITSCH v LJUBLJANI,

24 Kolodvorske ulice 24.

Železolivnica in izdelovalnica strojev G. Tönnies v Ljubljani.

izdeluje kot specialiteto vsakovrstne stroje za izdelovanje lesa, kakor stroje za uravnanje, vobiljanje, žlebanje, uglobljenje, urezanje ukladov, vrtnanje in dolbenje (Abricht-, Hobel-, Kehl-, Fräs-, Nuth-, Bohr- und Stemm-Maschinen), žage z ojnici, krožne in ploščaste žage (Gatter-, Kreis- und Bandsägen), priprave za urejanje žaginskih zob (Sägestanzen) in brusne stroje (Schärfmaschinen), stroje za izdelovanje lesne volne (Holzwollemaschinen); nadalje specialno take, ki se gonijo z nogami in rokami: krožne žage, ploščaste žage, stroje za uglobljenje in dolbenje (Kreissägen, Bandsägen, Fräs-Maschinen und Stemm-Maschinen).

Nadalje prejmlje zgradbe tovarn, žag in mlinov, naprave za parne stroje, parne kotle in plinove motorje, za preskrbovanje vode, kakor tudi vseh drugih naprav. Izdeluje najboljše transmisije s kolesi za jermene iz kovanega železa, s tečajji, ki se sami mažejo in krožnimi zvezami (Ringkupplungen).

Surovi liv železa in kovine. (282-2)

ADOLF EBERL,

izdelovalec (274-6)

oljnatih barv, lakov, firnežev
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA, Marijin trg, LJUBLJANA,
tik frančiškanskega mostu.

Prejmlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.

Znano realno delo.

Nizke cene.

Samo kemično čiste
oljnate barve,
lake
in firneže.

Prodaja
na drobno in debelo.

Najnižje cene.